

PRAVILA **za oblikovanje programa**

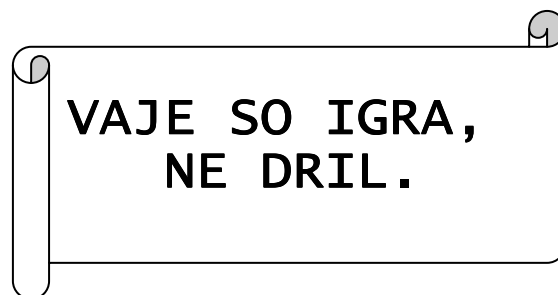

1.

Za vaje izberemo besedilo, ki je v skladu z otrokovimi interesi. Priporoča se, da izberemo za dve leti lažje besedilo.

2.

Vaje branja ne smejo izgledati kot dril, ampak kot igra. Pravila za označevanje in ocenjevanje napak in uspeha pri branju morajo izgledati kot pravila v neki igri ali pri športu. Monotonijo preganjamo:

- z načinom vadenja,
- z načinom točkovanja in prikaza rezultatov,
- z načinom nagrajevanja in pohval.

3.

**VAJE SO KRATKE
IN REDNE –
VSAKODNEVNE!**

Vsakodnevne kratke vaje (10-15 minut) otrok sprejme. Take vaje tudi dajejo boljše rezultate, kot pa dolgotrajne enkrat na teden. Pri branju je potreben nadzor neke osebe (najpogosteje je to starš). Najboljše je, da že na začetku tretmana vključimo družinskega člana v planiranje in izvajanje posameznih stopenj programa.

4.

**BELEŽENJE
REZULTATOV.**

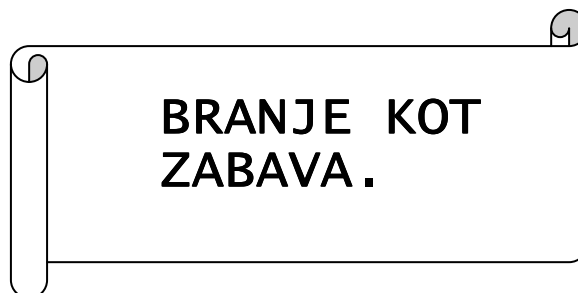
Rezultate beležimo. Z njimi mora biti seznanjen tudi učenec. Najboljše je, da jih doma beleži eden izmed staršev, tako da riše grafikone in/ali lepi nalepke – čestitke.

5.

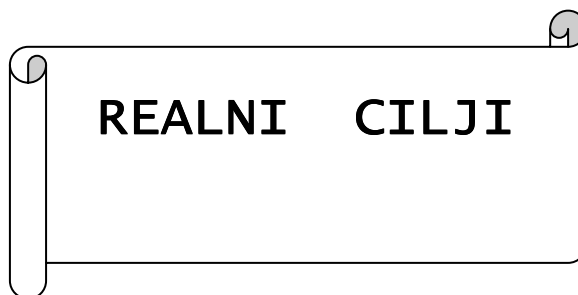
V času izvajanja programa hvalimo in opazimo vsak še tako majhen napredek. Izogibamo se kritiziranju in strašenju s slabimi ocenami. Vajo vedno končamo tako, da ima otrok možnost v nečem uspeti.

6.

Motivacijo za vaje branja usmerimo vedno na branje kot neko zabavno aktivnost. Otroci te vaje najbolj sprejmemo takrat, ko jih čutijo kot igro.

7.

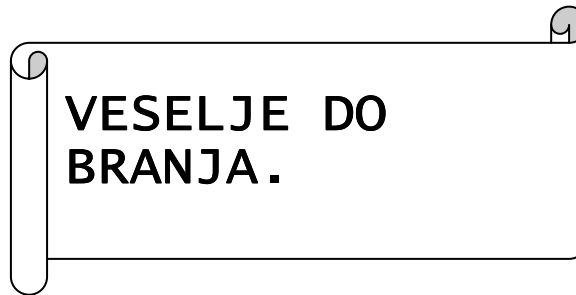
Za vsakega posameznika se cilji postavljajo individualno, v skladu z njegovimi dejanskimi težavami pri branju. Končni cilj je bolje razdeliti na več manjših, lažje dosegljivih ciljev. Vedno začnemo graditi od tistega, kar otrok zmore.

8.

Starši in učitelji se morajo zavedati, da je postopek za odpravljanje težav pri branju dolgotrajen proces (najmanj nekaj mesecev) in da se že pridobljeni rezultati lahko izgubijo, če se vaje ne izvajajo dosledno ali pa se program prehitro zaključi.

9.

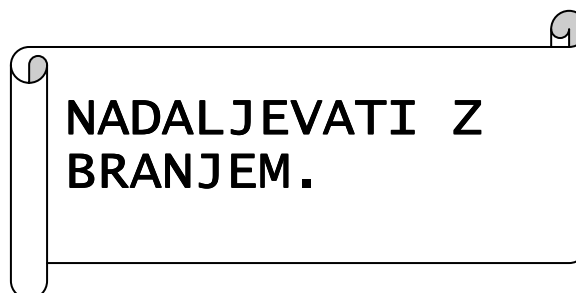

Pokazatelji napredka so:

- branje brez zlogovanja,
- točno branje,
- zaznavanje in samostojno odpravljanje napak,
- odsotnost »branja na pamet«,
- upoštevanje ločil.

Največji pokazatelj napredka pa je lastni interes otroka za branje.

10.

Ko otrok doseže cilj, ne prekinemo takoj s spremljanjem in podporo logopeda in staršev, ampak vaje izvajamo v večjih razmakih (dvotedensko ali mesečno). Na tej fazi je potrebno preusmeriti pozornost na interes za branje, vzbujati interes za otroku zanimive knjige, za izposojanje knjig s knjižnic, skratka, za osvajanje navade branja kot aktivnosti za

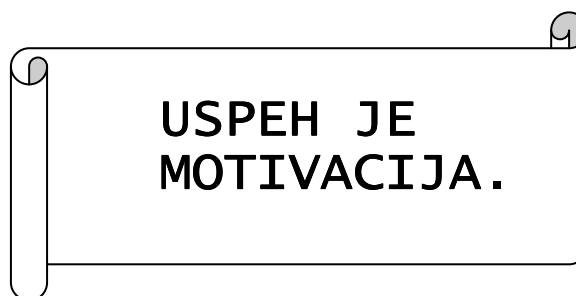
11.

»Zlato pravilo« za starše se glasi:
Ne silite otroka k vajam branja, ne sramotite jih, ko se zmotijo, ne uporabljajte šibe za izboljšanje branja!!

Tako vedenje še bolj odbija branje. Raje mu berite tisto, kar ga zanima, čeprav gre v šolo, preberite mu šolsko snov in kasneje vztrajajte, da ponavlja za vami. Če se ustavi pred gosto tiskano stranjo, mu pomagajte tako, da del stranice pokrijemo, da besedilo, ki ga bere, izgleda krajše in lažje. Otrok se izogiba branju, ne da bi želel jeziti starše, ampak se mu izogiba zato, ker ne bere tako kot drugi; čeprav se trudi, bo slabo brał. Otrok razume, da ne more. Ali razumete vi, da ne more?!

12.

»Zlato pravilo« za profesionalce: »Nič tako močno ne motivira, kot uspeh sam!«

Dnevne, tedenske in dolgoročne cilje moramo tako postaviti, da jih otrok dejansko lahko doseže. Za pomoč pri branju je potrebno tudi ohraniti in razvijati otrokovo samospoštovanje.